

Christ là Lời của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Gi. 1:1, 3-5, 14, 16-18, 29, 32, 42, 51

I. Giảng chương 1 giới thiệu toàn bộ Phúc âm Giảng, và điểm nhấn mạnh chính của phần giới thiệu này là Christ là Lời của Đức Chúa Trời, tức sự định nghĩa, giải thích và bày tỏ về Đức Chúa Trời huyền nhiệm và vô hình—c. 1:

- A. Là Lời của Đức Chúa Trời, Christ là Đấng Ta Là vĩ đại, tự hữu và hằng hữu; Ngài là Đấng đời đời, không có khởi đầu hay kết thúc—Xuất. 3:14-15; Gi. 8:24, 28, 58; Hê. 7:3.
- B. Giảng chương 1 nói về Christ, với hai phần của cõi đời đời và chiếc cầu thời gian, trong năm sự kiện lớn trong lịch sử vũ trụ—sáng tạo, nhục hóa, cứu chuộc, xúc dầu và xây dựng—đc. Thi. 90:1-2; Mi. 5:1:
 - 1. Là phần mở đầu cho toàn bộ sách Giảng, Giảng chương 1 tóm tắt lịch sử của Đức Chúa Trời Tam Nhất “đi hành” như là Lời trong quá khứ đời đời, cuối cùng trở nên Giê-ru-sa-lem Mới trong tương lai đời đời—cc. 1, 4-5, 51.
 - 2. Theo cách kết tinh, Giảng chương 1 cho chúng ta thấy Lời đời đời trong công tác sáng tạo của Ngài và cuộc hành trình của Ngài là vượt chiếc cầu thời gian để trở nên xác thịt hầu hoàn thành sự cứu chuộc pháp lý; trở nên Linh xúc dầu, ban-sự-sống và biến đổi hầu thực hiện sự cứu rỗi hữu cơ; và cuối cùng hoàn toàn được liên hiệp, hòa quyện và hợp nhất với cô dâu được tái sinh, biến đổi và vinh hóa của Ngài để trở nên Giê-ru-sa-lem Mới, Bê-tên chung cuộc, nơi ở vĩnh cửu của Đức Chúa Trời và con người.
- C. Trong năm sự kiện hoàn vũ mang tính lịch sử này, Christ, tức Lời của Đức Chúa Trời—là: (1) Đấng tạo hóa trong sự sáng tạo, (2) con người lập nhà trại giữa chúng ta trong sự nhục hóa, (3) Chiên con trong sự cứu chuộc, (4) Linh xúc dầu trong sự biến đổi, và (5) chiếc thang kết hiệp đất với trời vì có sự xây dựng của Đức Chúa Trời—định nghĩa, giải thích và bày tỏ Đức Chúa Trời vô hình—đc. c. 1; 10:35; Êph. 6:17; Gi. 6:63.

II. Là Lời của Đức Chúa Trời, Christ phát ngôn cho Đức Chúa Trời qua sự sáng tạo của Ngài—1:3:

- A. “Các tầng trời tuyên bố vinh hiển của Đức Chúa Trời, / Bầu trời giải tỏ công việc tay Ngài làm. / Ngày này giảng cho ngày kia, / Đêm này tỏ tri thức cho đêm nọ. / Chẳng có tiếng, chẳng có lời nói; / Cũng không ai nghe tiếng của chúng nó”—Thi. 19:1-3.
- B. “Bởi lẽ, những điều vô hình của Ngài, cả quyền năng đời đời lẫn đặc tính thần thượng, đã được thấy rõ từ khi tạo nên thế giới, được nhận biết qua các tạo vật, cho nên họ không thể bào chữa được”—La. 1:20.
- C. Những gì được đề cập trong Công vụ các Sứ đồ 14:15-17 và 17:24-29 đều có cùng một mục đích là khai thị sự sáng tạo của Christ đã phát ngôn cho Đức Chúa Trời—đc. Hê. 11:3; 1:2; Côl. 1:15-17; Agh. 2:7.

III. Là Lời của Đức Chúa Trời, Christ phát ngôn cho Đức Chúa Trời qua sự nhục hóa của Ngài như là nhà trại của Đức Chúa Trời—Gi. 1:14:

- A. Bằng cách nhục hóa, Lời không chỉ đem Đức Chúa Trời vào trong nhân tính mà còn trở nên nhà trại cho Đức Chúa Trời, làm chỗ ở của Đức Chúa Trời trên đất giữa con người, đầy ân điển và thực tại:
 - 1. Kinh luật đòi hỏi con người theo những gì Đức Chúa Trời là; ân điển cung ứng cho con người những gì Đức Chúa Trời là để đáp ứng điều Đức Chúa Trời đòi hỏi—c. 17.
 - 2. “Từ sự đầy đủ của Ngài mà tất cả chúng ta đều đã nhận lãnh, và ân điển gia trên ân điển”—c. 16.

- B. Trong việc trở nên xác thịt, Ngài đã trở nên hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất, đem Đức Chúa Trời đến với con người và làm cho Đức Chúa Trời có thể được [chúng ta] tiếp xúc, chạm đến, tiếp nhận, kinh nghiệm, bước vào và vui hưởng.
- C. Ngài trở thành một Thần–nhân, đem thần tính vào trong nhân tính và hòa quyện thần tính với nhân tính.
- D. Sự nhục hóa của Con độc sinh của Đức Chúa Trời cũng là để công bố (giải thích) Đức Chúa Trời cho con người trong Lời, trong sự sống, trong ánh sáng, trong ân điển, và trong thực tại—c. 18:
 1. Lời là Đức Chúa Trời được diễn đạt, được giải thích, và được định nghĩa để con người có thể hiểu Đức Chúa Trời.
 2. Sự sống là Đức Chúa Trời được truyền phát để con người có thể nhận lãnh Đức Chúa Trời.
 3. Ánh sáng là Đức Chúa Trời chiếu sáng để con người được soi sáng và dự phần vào Đức Chúa Trời.
 4. Ân điển là Đức Chúa Trời được con người vui hưởng để con người có thể chia sẻ sự phong phú của Ngài.
 5. Thực tại là Đức Chúa Trời được con người thực tại hóa để con người có thể linh hội và biết Đức Chúa Trời.

IV. Là Lời của Đức Chúa Trời, Christ phát ngôn cho Đức Chúa Trời qua việc Ngài trở nên Chiên con của Đức Chúa Trời để cứu chuộc—cc. 29, 36:

- A. Trong việc trở nên Chiên con để cứu chuộc thế giới hư mất, Christ phát ngôn với chúng ta về cách Đức Chúa Trời hoàn thành sự cứu chuộc pháp lí qua sự chết như một thủ tục theo sự công chính của Ngài.
- B. Chiên con của Đức Chúa Trời tượng trưng cho Lời trong xác thịt là sự ứng nghiệm mọi của lễ trong Cựu Ước để hoàn thành sự cứu chuộc đầy trọn của Đức Chúa Trời—Hê. 10:5-10:
 1. Christ là thực tại của của lễ chuộc tội, của lễ chuộc lỗi, của lễ thiêu, của lễ bột mịn, của lễ hòa bình, của lễ đưa qua đưa lại, của lễ dâng giơ lên và của lễ rưới rượu.
 2. Với Christ là mọi của lễ, chúng ta có sự cứu chuộc đầy trọn của Đức Chúa Trời, và chúng ta có thể kinh nghiệm, vui hưởng sự cứu chuộc này.

V. Là Lời của Đức Chúa Trời, Christ phát ngôn cho Đức Chúa Trời qua việc Ngài trở thành Linh xúc dầu để biến đổi dân được chuộc của Đức Chúa Trời thành những viên đá (Gi. 1:32-42) hầu xây dựng nhà của Đức Chúa Trời (Ê-phê—c. 51) cách hữu cơ cho Tân Ước:

- A. Trong việc trở nên Linh xúc dầu, ban-sự-sống và biến đổi (1 Cô. 15:45), Christ phát ngôn với chúng ta hơn nữa về cách Đức Chúa Trời thực hiện gia tể Ngài cách hữu cơ bởi sự sống thần thượng của Ngài vì mục đích thần thượng của Ngài theo khát vọng của lòng Ngài.
- B. Chúng ta cần thức canh để không cho phép bất cứ điều gì trong đời sống hằng ngày của mình thay thế Christ là Linh xúc dầu trong linh chúng ta—1 Gi. 2:20, 27:
 1. Christ là Đấng được xúc dầu trở thành Đấng xúc dầu và cũng là sự xúc dầu; sống theo nguyên tắc anti-christ là chống lại sự xúc dầu (*anti* nghĩa là “chống lại” và “thay thế, thay cho”)—cc. 18, 22; 4:3; 2 Gi. 7.
 2. An-ti Christ là vừa chống lại Christ vừa thay thế Christ bằng một điều khác.
 3. Nếu thay thế Christ bằng điều gì đó ra từ cách cư xử hay đức tính của chính mình thì chúng ta đang thực hành nguyên tắc anti-christ theo ý nghĩa là cho phép điều gì đó thay thế chính Christ—đc. Phil. 1:21; 4:4-9.

4. Chúng ta cần ăn năn vì đã có nếp sống hằng ngày theo nguyên tắc anti-christ, tức là cho phép văn hóa, tôn giáo, luân lí và những quan niệm thiên nhiên thay thế Christ là sự xúc dầu bên trong; làm như vậy là chống lại sự xúc dầu, tức an-ti sự chuyển động, hành động và dầm thấm của Đức Chúa Trời Tam Nhất bên trong chúng ta.
5. Chúng ta nên cầu nguyện: “Chúa ơi, chúng con muốn sống và bước đi trong, với, qua và bởi sự xúc dầu, tức sự chuyển động, hành động và dầm thấm của Đức Chúa Trời Tam Nhất bên trong chúng con.”

- C. Chim bồ câu, tức Linh xúc dầu, tái sinh con người thọ tạo, xúc dầu và biến đổi con người thiên nhiên thành đá sống, và liên hiệp với con người đã được biến đổi.
- D. Khi Phi-e-rơ hoán cải, Chúa cho ông một tên mới là Phi-e-rơ—viên đá (Gi. 1:42), và khi Phi-e-rơ nhận được khải thị về Christ, Chúa khải thị cho ông thấy thêm rằng Ngài là vàng đá—viên đá (Mat. 16:16-18); qua hai sự kiện ấy, Phi-e-rơ được ấn tượng rằng cả Christ lẫn tín đồ của Ngài đều là đá vì sự xây dựng của Đức Chúa Trời (1 Phi. 2:4-8).

VI. Là Lời của Đức Chúa Trời, Christ phát ngôn cho Đức Chúa Trời qua việc Ngài trở thành chiếc thang, đem trời (Đức Chúa Trời) xuống đất (con người) và kết hiệp đất (con người) với trời (Đức Chúa Trời) như một vì có sự xây dựng của Đức Chúa Trời—Gi. 1:51; Sáng. 28:11-22:

- A. Christ, trong việc Ngài là chiếc thang thuộc trời tại Bê-tên, cũng phát ngôn với chúng ta thể nào Đức Chúa Trời khao khát có một ngôi nhà trên đất, được cấu tạo bởi tuyển dân được chuộc và được biến đổi của Ngài, hầu cho Ngài có thể đem trời xuống đất và kết hiệp đất với trời, để làm cho cả hai nên một cho đến đời đời.
- B. Giấc mơ của Gia-cốp là sự khải thị về Christ, vì Christ là thực tại của chiếc thang mà Gia-cốp thấy tại Bê-tên, tức nhà của Đức Chúa Trời—c. 12; Gi. 1:51:
 1. Linh tái sinh của chúng ta, tức nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời ngày nay (Êph. 2:22), là nền tảng trên đất, nơi Christ là chiếc thang thuộc trời đã được dựng (2 Ti. 4:22).
 2. Tại Bê-tên, nhà của Đức Chúa Trời, nơi ở của Đức Chúa Trời, tức là cổng trời, Christ là chiếc thang kết hiệp đất với trời và đem trời xuống đất; do đó, hễ khi nào xoay về linh, chúng ta kinh nghiệm Christ là chiếc thang đem Đức Chúa Trời đến với chúng ta và đem chúng ta đến với Đức Chúa Trời.
 3. Kết quả của việc Christ là chiếc thang thuộc trời là sự xây dựng của Đức Chúa Trời, tức Bê-tên, Hội thánh, Thân thể Đấng Christ, và sự tổng kết của chiếc thang này là Giê-ru-sa-lem Mới.
- C. “Sự trở lại của Chúa cần một tòa nhà vững chắc gồm những người tìm kiếm Ngài. Tòa nhà này sẽ là một bàn đạp, một nơi đổ bộ, để Ngài chiếm trái đất, và sẽ là nơi ở hỗ tương cho cả Đức Chúa Trời lẫn con người. Đó sẽ là sự hòa quyện mãi mãi của thần tính với nhân tính và của nhân tính với thần tính.... Tòa nhà này sẽ là sự hoàn thành chung cuộc không những cho giấc mơ của Gia-cốp mà còn cho kế hoạch đời đời của Đức Chúa Trời. Điều đó sẽ chấm dứt chiếc cầu thời gian và đem đến cõi đời đời phước hạnh trong tương lai. Chúng ta phải vì tòa nhà ấy và phải trở nên tòa nhà ấy!” (*Nghiên cứu sự sống sách Giăng*, ấn bản thứ nhì, b. 65).